

Namazın bize kazandırdıkları

A. Okuyan: “Namazın bize neler kazandırdığını iyi niyetle ve öğrenmek için soran bir arkadaşım var. Bu konuyu da işler misiniz?”

Namaz öncelikle bize inşallah Allah’ın rızasını kazandırır. Bu özellik, Allah için kılmış olmamız şartıyla, eksik olsun, olmasın, bizim her namazımızda vardır. Bediüzzaman’ın ifadesiyle, her namaz, namazın yüksek nurundan hissedardır.¹

Namazın bize neler kazandırdığı konusunda şüphesiz söz Kitap ve Sünnetindir. Namazın faziletlerini işleyen çok sayıda âyet ve hadis vardır. Onlardan sadece birkaçını buraya alabileceğiz.

* “İman edip sâlih amel işleyenlerin, namazı kılıp zekâtı verenlerin mükâfatları Rab’leri katındadır. Onlar için hiçbir korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.”²

*“Ancak defteri sağdan verilenler böyle değildirler. Onlar Cennettedirler. Mücrimlere sorarlar: ‘Sizi bu yakıcı ateşe sürükleyen nedir?’ Onlar derler ki: ‘Biz namaz kılanlardan değildik! Düşkünün doyurmuyorduk. Batıla dalanlarla birlikte biz de dalıyorduk. Ceza gününü yalanlıyorduk. Ölüm bize o haldeyken geldi!’”³

* Ubâde bin es-Sâmit (ra) der ki: Allah Resulü (asm) şöyle buyurdu: “Allah kullarına beş vakit namazı farz kıldı. Kim bunları hafife almadan ve kasten terk etmeden hakkıyla edâ ederse, Allah Teâlâ onu Cennetine sokacağına söz vermiştir. Kim de beş vakit namazı kılmazsa, Allah’ın onlara hiçbir vaadi yoktur. Dilerse azab eder, dilerse Cennete sokar.”⁴

* Ebû Hüreyre (ra) rivayet etmiştir: Resulullah (asm) buyurdu ki: “Herhangi birinizin kapısında günde beş defa yıkandığı bir nehir olsa, o kimsenin üzerinde kir kalabileceğini düşünebilir misiniz?” Ashab (ra):

“Kir kalmaz!” dediler. Bunun üzerine Resul-i Ekrem Efendimiz (asm):

“İşte beş vakit namaz da böyledir. Allah bununla günahları imha eder!”⁵

* Ebû Hüreyre (ra) der ki: Resûlullah’tan (asm) duydum. Buyurdular ki: “Kul önce namazdan hesaba çekilecek! Eğer namazı tamamsa kurtulacak, mesud olacak! Namazı tamam değilse perişan olacak, hüsrana uğrayacaktır! Eğer farz namazı

eksikse, Allah Teâlâ: “Kulumun nafile namazları var mı bakın!” buyurur. Bunun üzerine noksan olan farzları nafilelerle tamamlanır. Diğer amellerindeki eksiklikler de bu şekilde tamamlanır.”6

* Ebû Eyyüb (ra) anlatıyor: Bir adam: “Ya Resûlallah! Beni Cennete sokacak bir amel söyle!” dedi.

Allah Resulü (asm): “Allah’a kulluk eder, O’na hiçbir şeyi ortak koşmazsın! Namazı kılar, zekâtı verir, akrabayı ziyaret edersin!” buyurdu.7

* Umâre bin Rüveybetü’s-Sakafî (ra) anlatır: Resûlullah’tan (asm) duydum. Buyurdular ki: “Güneş doğmadan önce ve güneş batmadan önce namazını kılan kimse aslâ Cehenneme girmez!”8

* İbn-i Mesut (ra) demiştir ki: Resûlullah’a (asm) sordum: “Hangi amel daha faziletlidir?”

Resûlullah (asm) buyurdu ki: “Namazları vaktinde kılmak!”9

* Ebû Firas Rabia bin Ka’b el-Eslemî (ra) anlatmıştır: Resûlullah (asm) ile beraber onun evinin kapısında geceler, ona abdest suyunu ve sâir ihtiyaçlarını getirirdim. Bir defasında bana:

“Dile benden!” buyurdu. Ben:

“Cennette Seninle beraber olmak isterim!” dedim. Allah Resulü (asm):

“Başka bir şey iste!” buyurdu. Ben:

“İsteğim budur!” dedim. Resûl-i Ekrem (asm):

“O halde, çok secde etmek sûretiyle nefesine karşı bana yardımcı ol!” buyurdu.10

* Ebû Hüreyre (ra) anlatmıştır: Bir adam Resûlullah’a (asm) gelerek: “Ya Resûlallah! Bana yaptığım takdirde Cennete gireceğim bir amel gösteriniz!” dedi. Allah Resûlü (asm):

“Allah’a ibadet edersin, O’na hiçbir şeyi ortak koşmazsın. Farz olan namazları dosdoğru kıalarsın. Farz olan zekâtı verirsin. Ramazan orucunu tutarsın” buyurdu. Adam:

“Nefsim kudret elinde olan zata and olsun ki, ben, sizden işittiğim bu ibadetler üzerine hiçbir ibadet ziyade etmeyeceğim!” dedi.

Adam dönüp gittiğinde Peygamber Efendimiz (asm) :

“Kim Cennet halkından birisini görmek isterse şu temiz simaya baksın!” buyurdu.11

Dipnotlar:

- 1- Sözler, 21. Söz,
- 2- Bakara Sûresi, 2/277,
- 3- Müddessir Sûresi, 74/42-47,
- 4- Nesâî, Salât, 6,
- 5- Nesâî, Salât, 7,
- 6- Nesâî, Salât, 9,
- 7- Nesâî, Salât, 10,
- 8- Nesâî, Salât, 13,
- 9- Tirmizî, Salât, 173,
- 10- Rıyâzu's-Sâlihîn, 106,
- 11- Buhârî, 5/688